

се отдѣлялъ въ своята библиотека, въ една съседна на словослагателското помѣщение стая, кждето се ровѣлъ по цѣли нощи изъ книгитѣ и пишелъ статиитѣ си¹). Съ сжщото усърдие, неуморимъ трудъ, енергия и любовъ, работѣли всички публицисти, безъ изключение. Тѣ гладували, спѣли по тавански стаи или словослагателски помѣщения, лежали по затвори, но прекарвали всички тѣзи лишения и нещастия съ твърдостъ, като намирали утеха въ благородната задача, която преследвали: да помогнатъ на своитѣ братя . . .

Вестниците и списанията сж имали издържана, приятна външностъ; материалитѣ сж били старателно подбирани и систематизирани въ отдѣли, които сж били редовно и грижливо поддържани. Почти всички вестници, както цариградски, тѣй и емигрантски, имали следнитѣ отдѣли: въ една статия (разглежда се нѣкой злободневенъ политически въпросъ отъ турската или голѣмата европейска политика, църковния въпросъ, политическо освобождение, образование и пр.); политически прегледъ (отбелязватъ се нѣкои европейски събития, засѣгащи българския народъ и Балканитѣ и тѣхното развитие и перспективи); дописки (тѣ заематъ първостепенно мѣсто въ българския вестникъ; отбелязватъ всички културни прояви и мѣстни случки, дори въ най-затѣнтенитѣ мѣста, кждето се говорѣло български: тѣ представляватъ обиленъ материалъ за исторически изследвания на тази епоха; тѣ сж най-характерниятъ белегъ за вестниците отъ предосвободителната епоха). Литературно-критиченъ отдѣлъ (застѣпенъ отъ най-добритѣ белетристични и лирични произведения на български и нѣкои известни европейски писатели. Отбелязватъ се всички излѣзли на български книги, често придружени съ критични оценки). Като постояненъ отдѣлъ може да се вземе и прегледътъ на чуждия печатъ (помѣстватъ се статии въ преводъ за положението въ Турция, третирането на българското племе, разрешението на източния въпросъ и пр. Особно добре е застѣпенъ този отдѣлъ въ цариградския печатъ, който, не можейки свободно да се изказва по всички тѣзи въпроси, прибѣгвалъ до предаванетоъ статии отъ чужди вестници, занимаващи се съ турскитѣ и български проблеми). Освенъ тѣзи постоянни отдѣли, вестниците отдѣлятъ особно мѣсто и за исторически, етнографически, фолклорни, просвѣтни, финансови, икономически въпроси, разглеждатъ правителствени и административни разпоредби и др.

Вестниците — цариградски и емигрантски — сж излизали обикновено въ 4 страници, форматъ 2^о, 4—5 колони, а списанията въ 1 до 4 коли, форматъ 8^о. Вестниците изли-

1) Ив. Г. Клинчаровъ: Люб. Каравеловъ стр. 101.